

“น้อยใจยา/เสเลเมา” การตีความการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีตะวันออกและตะวันตก ในบรรยากาศของแจ๊ส โดยวงดนตรี เตอะ พามะโล ทาวน์*

“Noi Chaiya / Selemao” -an East-meets-West jazz atmosphere interpretation by the Pomelo Town Jazz Ensemble

กฤษดิ์ บูรณวิทย์วุฒิ (Krit Buranavitayawut)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบดนตรีล้านนาและองค์ประกอบดนตรีแจ๊สที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยสร้างสรรค์ ศึกษากระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน ในประเด็นการวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรีที่อธิบายแนวคิดการผสมผสานองค์ประกอบดนตรีล้านนากับองค์ประกอบดนตรีแจ๊ส และศึกษากระบวนการในการแสดงดนตรี ตั้งแต่การเตรียมการฝึกซ้อมวง การแสดงสด การบันทึกเสียง และเทคนิคการบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในลักษณะต้นสดของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกบทเพลง “น้อยใจยา” และ “เสเลเมา” ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอัลบั้ม “โฟล์คซองคำเมือง อมตะ” พ.ศ.2520 โดย จรัล มโนเพ็ชร ผู้วิจัยได้นำบทเพลง “น้อยใจยา” และ “เสเลเมา” มาเรียบเรียงใหม่ให้เรียงร้อยต่อเชื่อมกันในรูปแบบเพลงผสม (Medley) บรรเลงโดยวงเตอะ พามะโล ทาวน์ (The Pomelo Town) เป็นวงดนตรีแจ๊ส สี่ชิ้น (Jazz Quartet) ได้แก่ อัลโตแซกโซโฟน เปียโน ดับเบิลเบส และกลองชุด ซึ่งผู้วิจัยประสงค์ที่จะใช้เครื่องดนตรีแจ๊ส มาตรฐาน แต่บรรเลงด้วยสำเนียงดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือผสมกับภาษาของดนตรีแจ๊ส โดยการนำกระบวนจังหวะของกลองตีวง มาประยุกต์กับกลองชุดและดับเบิลเบสในท่อนบทนำ ของเพลง “น้อยใจยา” การนำทำนองหลักการแปรทำนองในเพลง “น้อยใจยา” จากอัลบั้ม “โฟล์คซองคำเมือง อมตะ” โดย จรัล มโนเพ็ชร และนำลีลาการประดับประดาทำนองของปี่จุม มาประยุกต์กับอัลโตแซกโซโฟน การใช้รูปแบบโมดอลแจ๊ส (Modal Jazz) ในเพลง "เสเลเมา" การใช้เทคนิครูปแบบโมดเปลี่ยนระนาบ (Modal Planing) ในท่อนต้นสด (Improvisation) โดยอัลโตแซกโซโฟน และใช้เทคนิค รูปแบบทางเดินโมด (Modal Progressions) ในท่อนต้นสดอิสระ (Free Improvisation) โดยเปียโนและอัลโตแซกโซโฟน บรรเลงเป็นรูปแบบของดนตรีฟรีแจ๊ส (Free Jazz)

วงเตอะพามะโล ทาวน์ ได้นำบทเพลง "น้อยใจยา/เสเลเมา" ที่ได้เรียบเรียงขึ้นใหม่ ออกแสดงสดครั้งแรกในงานเทศกาลดนตรี Corfu Festival - Ionian Concert 09 ณ เมืองคอร์ฟู ประเทศกรีซ วันที่ 19 และ 22 มิถุนายน พ.ศ.2552 ต่อมาได้นำบทเพลง "น้อยใจยา/เสเลเมา" ออกแสดงอีกหลายครั้งในเทศกาลดนตรีแจ๊สระดับชาติและนานาชาติ และได้นำมาบันทึกเสียง ในอัลบั้ม Passage to the Origin ออกเผยแพร่ในปี พ.ศ. 2555

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยและสร้างสรรค์ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ 2559

Instructor in Jazz Studies Department

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาดนตรีแจ๊ส วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล

College of Music, Mahidol University. , kritbu@yahoo.com, 081-6598985

คำสำคัญ : น้อยใจยา/เสเลเมา, เดอะพามาโล ทาวน์, ดนตรีแจ๊สไทย

Abstract

This creative research aimed at studying the Lanna music elements and Jazz music elements that inspired the researcher, studying the process of creativity, a theoretical analysis which was about the combination of Lanna and Jazz music elements, and studying performance issues starting from the rehearsal, live performance, recording, and improvisation techniques in playing the alto saxophone of the researcher. The researcher selected “Noi Chaiya” and “Selemao” in which the inspiration came from the “Kham Muang Folk Song Amata” album released in 1977, composed by Jaran Manohpetch. The researcher rearranged the melody “Noi Chaiya” and then “Selemao” in the form of a medley, performed by The Pomelo Town, which is a Jazz quartet comprising alto saxophone, piano, double bass, and drums. The researcher intended to use Jazz musical instruments to perform Northern folk songs in combination with the associated language and music by adapting the Tueng Nong rhythmic patterns with the jazz drums and double bass on the intro of “Noi Chaiya” From the adaptation of “Noi Chaiya” from the “Kham Muang Folk Song Amata” album by Jaran Manohpetch and embellish the melody in Pi Jum style with an alto saxophone and the use of modal jazz for “Selemao” using modal planing and improvisation with the alto saxophone, as well as modal progressions for free improvisation by piano and alto saxophone, the song was performed as free jazz format.

The Pomelo Town performed “Noi Chaiya/Selemao” in the Corfu Festival - Ionian Concert 09 at Corfu, Greece on 19 and 22 June, 2009. Later, the medley was performed several times in national and international Jazz music festivals. Then, it was recorded in the Passage to the Origin album and released in the year 2012.

Keyword: Noi Chaiya/Selemao, The Pomelo Town, Thai Jazz Music.

บทนำ

ผู้วิจัยเป็นคนจังหวัดเชียงใหม่ เกิดในช่วงปี พ.ศ.2510 ซึ่งยังเป็นช่วงที่ทันได้สัมผัสความงดงามของวิถีชีวิตและศิลปวัฒนธรรมของชาวล้านนาที่ยังหลงเหลืออยู่ ก่อนที่ความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของนครเชียงใหม่ จะทำให้วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมเปลี่ยนแปลงไป รวมถึงดนตรี ซึ่งในยุคนั้น มีการเริ่มต้นนำดนตรีพื้นบ้านของภาคเหนือ มาการดัดแปลงให้เข้ากับยุคสมัยบรรเลงในรูปแบบโพล์คของคำเมือง โดยการนำของ จรัล มโนเพ็ชร ซึ่งผู้วิจัยได้มีโอกาสสัมผัสบทเพลงการบรรเลงของ จรัล มโนเพ็ชร ตั้งแต่วัยเยาว์ผ่านการรับฟังวิทยุ เครื่องเล่นเทปคาสเซทที่นิยมในสมัยนั้น อีกทั้งได้มีโอกาสรับฟังการแสดงสดหลายครั้ง จนเกิดความประทับใจ โดยเฉพาะบทเพลงพื้นบ้านดั้งเดิมที่ได้นำมาเรียบเรียงใหม่ ได้แก่ เพลง “น้อยใจยา” และ “เสเลเมา” จากอัลบั้ม “โพล์คของคำเมือง อมตะ” โดย จรัล มโนเพ็ชร แสดงให้เห็นถึงการนำอดีตมาเล่าขานใหม่ผสมผสานกับเครื่องดนตรีโพล์คของที่เป็นอิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมจากตะวันตก

เพลง “น้อยใจยา” ประพันธ์โดย ท้าวสุนทรพจนกิจ กวีสำคัญคนหนึ่งของล้านนา เพื่อเป็นบทละครขอเรื่อง “น้อยใจยา” ที่พระราชชายาเจ้าดารารัศมี ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า โปรดให้สร้างขึ้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับละครร้อง กล่าวได้ว่าเป็นงานสร้างสรรค์แปลกใหม่หลายประการสำหรับวัฒนธรรมด้านวรรณกรรม และดนตรีล้านนาในยุคนั้น มีลักษณะเด่นคือตัวละครขับร้องโต้ตอบกันเป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ และใช้ทำนอง “ขอ” ซึ่งเป็นทำนองพื้นบ้านล้านนาที่พ่อเพลงแม่เพลงจะร้องโต้ตอบกันโดยมีเสียงดนตรีประกอบ ตัวบทมีลักษณะเป็นนิยายสมัยใหม่ เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาวระหวาง น้อยใจยากับนางแว่นแก้ว (“น้อย” เป็นคำภาษาไทยถิ่นเหนือ ใช้เรียกผู้ชายที่สักขะเป็นสามเณร และ “ใจยา” ตรงกับชื่อ ไชยา ในภาษาไทยกรุงเทพฯ) ลักษณะตัวละคร บทร้อง และฉากประกอบ มีความสมจริงและสามารถพบเห็นได้ในสังคมเชียงใหม่ในยุคสมัยนั้น พระราชชายาเจ้าดารารัศมี ทรงสร้างละครขอล้านนาเรื่อง “น้อยใจยา” ขึ้น โดยได้รับแรงบันดาลใจจากละครร้องตามแบบฉบับกรุงเทพฯ แต่ร้องเป็นภาษาไทยถิ่นเหนือและใช้ทำนองดนตรีล้านนา ซึ่งทรงโปรดละครขอของพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระนราธิปประพันธ์พงศ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครร้องเรื่อง “สาวเครือฟ้า” ที่นำเค้าโครงเรื่องมาจากอุปรากรชื่อเรื่อง “มาตามบัตเตอร์ฟลาย” ของปุชชินี (ประคอง นิมมานเหมินท์. 2517: 1-8)

เพลง “เสเลเมา” เป็นทำนองเพลงพื้นบ้านล้านนา ใช้ขับร้องประกอบการแสดง “ฟ้อนเงี้ยว” เป็นชุดการแสดงที่สนุกสนาน โดยเฉพาะท่อน “ม่ง แซะ ม่งแซะ แซะม่ง ตะลุ่มตุ้มม่ง” อันเป็นทำนองที่มาจากเสียงกลองมอชิงของชนชาติไทใหญ่ โดยพระราชชายาเจ้าดารารัศมี โปรดให้นำรูปแบบการแสดงชุดฟ้อนเงี้ยวของเดิมมาปรับปรุงใหม่เรียกว่า เงี้ยวปนเมือง (สำนักการสังคีต, 2559)

กล่าวได้ว่า เพลง “น้อยใจยา” และ เพลง “เสเลเมา” เป็นตัวแทนเชิงสัญลักษณ์ของการสร้างสรรค์การผสมผสานทางดนตรีข้ามวัฒนธรรมของดนตรีล้านนา ต่อยอดสิ่งเดิมที่มีอยู่ให้เป็นสิ่งใหม่ที่เข้ากับบริบทของแต่ละยุคสมัย โดยมีจุดเริ่มต้นจากพระราชชายาเจ้าดารารัศมี ที่ทรงสร้างสรรค์สิ่งใหม่ให้กับศิลปวัฒนธรรมล้านนา ทั้งดนตรี วรรณกรรม และการแสดง ให้เกิดขึ้นในยุคนั้น ต่อมาภายหลัง จรัล มโนเพ็ชร ศิลปินโพล์คของชาวเชียงใหม่ นำบทเพลงทั้งสองดังกล่าว มาขับร้องเป็นภาษาไทยถิ่นเหนือ หรือภาษา “คำเมือง” และบรรเลงประกอบการขับร้องด้วยเครื่องดนตรีในรูปแบบโพล์คของของดนตรีตะวันตก ออกเผยแพร่ในปี พ.ศ.2520 ที่ประสบความสำเร็จในหมู่นักฟังชาวไทยอย่างงดงาม เป็นที่มาของต้นแบบ “โพล์คของคำเมือง” ถือว่าเป็นงานสร้างสรรค์ต่อยอดสิ่งเดิมให้

เป็นสิ่งใหม่ ตามบริบทของสังคมที่เปลี่ยนไปในอีกยุคสมัย เพื่อเป็นการทวนรำลึกถึงความงดงามของอดีตให้กลับมา
ในบริบทของยุคปัจจุบันอีกครั้ง ผู้วิจัยจึงได้นำบทเพลง “น้อยใจยา” และ “เสเลเมา” มาเรียบเรียงใหม่ให้เรียงร้อย
ต่อเชื่อมกัน ในรูปแบบเพลงผสม (Medley) บรรเลงโดยวงดนตรี เดอะ พาเมโล ทาวน์ (The Pomelo Town)
ได้แก่ กฤษดิ์ บูรณวิทย์ (ผู้วิจัย) – อัลโตแซกโซโฟน ดริน พันธุมโกมล – เปียโน นพตล ธีรธราดล – ดับเบิลเบส
และ คม วงษ์สวัสดิ์ – กลองชุด โดยสมาชิกในวงเป็นคณาจารย์จากสาขาวิชาดนตรีแจ๊ส วิทยาลัยดุริยางคศิลป์
มหาวิทยาลัยมหิดล มีผลงานการแสดงดนตรีทั้งในระดับชาติและนานาชาติอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย
ศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ในลักษณะการตีความการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีตะวันออกและตะวันตก
ในบรรยากาศของแจ๊ส โดยวงดนตรี เดอะ พาเมโล ทาวน์ นำเสนอผลงานผ่านการแสดงดนตรี และการบันทึกเสียง
เพื่อสร้างมิติใหม่ให้กับงานสร้างสรรค์ดนตรีแจ๊สที่ผสมผสานความเป็นไทย สร้างแรงบันดาลใจแก่นักศึกษาและนัก
ดนตรีแจ๊สรุ่นใหม่ ในการพัฒนาคุณภาพงานสร้างสรรค์และผลิตผลงานด้านดนตรีแจ๊สสู่สังคมไทยและสังคมโลก

ผู้อ่านสามารถรับฟังผลงานการบันทึกเสียง เพลง “น้อยใจยา/เสเลเมา” บรรเลงโดยวงดนตรี เดอะ พา
เมโล ทาวน์ อัลบั้ม Passage to the Origin (Taosuntornpojanakij & Traditional, 2012)

ค้นเมื่อกรกฎาคม 28, 2561, จาก <https://youtu.be/EYxOgytOB7E>

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบดนตรีล้านนาและองค์ประกอบดนตรีแจ๊สที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยสร้างสรรค์
2. เพื่อศึกษากระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงาน ในประเด็นการวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรี (Theoretical Analysis) ที่อธิบายการผสมผสานองค์ประกอบดนตรีล้านนากับองค์ประกอบดนตรีแจ๊ส
3. เพื่อศึกษากระบวนการในการแสดงดนตรี (Performance Issues) ตั้งแต่การฝึกซ้อมวง การแสดงสด การบันทึกเสียง และเทคนิคการบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในลักษณะต้นสดของผู้วิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตเนื้อหาการวิจัยสร้างสรรค์ เรื่อง “น้อยใจยา/เสเลเมา” การตีความการผสมผสานวัฒนธรรมดนตรีตะวันออกและตะวันตกในบรรยากาศของแจ๊ส โดยวงดนตรี เดอะ พาเมโลทาวน์ ดังนี้

1. ศึกษาองค์ประกอบดนตรีล้านนาที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยสร้างสรรค์ ได้แก่ ประวัติความเป็นมาที่เกี่ยวข้อง ศึกษาเปรียบเทียบคำร้องระหว่างแบบฉบับของราชสำนักเชียงใหม่และคำร้องตามแบบฉบับของ จรัล มโนเพ็ชร ศึกษาทำนองเพลง “น้อยใจยา” และ “เสเลเมา” จากอัลบั้ม “โพล์ของคำเมือง อมตะ” โดย จรัล มโนเพ็ชร ศึกษาตัวอย่างทางบรรเลงเดี่ยวปี่จุม “น้อยใจยา” โดย วิเทพ กันธิมา และศึกษาตัวอย่างกระสวนจังหวะวงกลองตี่งนอง

2. ศึกษาองค์ประกอบดนตรีแจ๊สที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้วิจัยนำมาใช้ในงานวิจัยสร้างสรรค์ ได้แก่ โหมดาลแจ๊ส (Modal Jazz) ทฤษฎีการใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิคในดนตรีแจ๊ส วิธีการใช้เพนตาโทนิคซ้อนทับ (Pentatonic Superimposition Formulas) การเลื่อนออกด้านข้างและการเปลี่ยนระนาบ (Side Slipping&

Planing) การใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิคหลายโหมดพร้อมกัน (Poly – Pentatonics) ระดับของการออกจากเสียงประสานต้นกำเนิด และตัวอย่างการใช้บันไดเสียงเพนตาโทนิคโดยศิลปินแจ๊ส

3. ศึกษากระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในประเด็นการวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรี (Theoretical Analysis) ที่อธิบายการผสมผสานองค์ประกอบดนตรีล้านนา กับองค์ประกอบดนตรีแจ๊ส

4. ศึกษากระบวนการในการสร้างสรรค์ผลงานในประเด็นการแสดงดนตรี (Performance Issues) ประเด็นเกี่ยวกับการฝึกซ้อมและการแสดงสด ประเด็นเกี่ยวกับการบันทึกเสียง ประเด็นเกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในลักษณะต้นสดของผู้วิจัย

วิธีการศึกษา(หรือ)วิธีวิจัย

เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปตามระเบียบวิธีวิจัยและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. การรวบรวมข้อมูล (Data Collection)

ทบทวนผลงานวรรณกรรม แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ทั้ง เอกสาร บทความ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการรวบรวมข้อมูลการบันทึกเสียงบทเพลงที่เกี่ยวข้อง และจัดทำกรถอดทำนองและเนื้อร้อง (Transcription) เพื่อศึกษาองค์ประกอบงานวิจัยสร้างสรรค์ที่จะนำมาใช้เป็นวัตถุดิบในกระบวนการสร้างสรรค์

2. การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis)

นำเสนอการวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรี (Theoretical Analysis) ที่เกี่ยวข้อง ที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการการวิจัยงานสร้างสรรค์ โดยนำผลที่ได้จากการศึกษาองค์ประกอบดนตรีล้านนา กับองค์ประกอบดนตรีแจ๊สในขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลและทบทวนวรรณกรรมมาผสมผสานเป็นงานสร้างสรรค์ โดยเริ่มจากการสร้างแนวความคิดในการเรียบเรียงเสียงประสาน คัดเลือกแง่มุมทางดนตรีที่สามารถเชื่อมโยงเข้าหากัน การเลือกใช้เทคนิคการเรียบเรียงเสียงประสานที่เปิดโอกาสให้นักดนตรีในวงเดอะ พามาโล ทาวน มีอิสระที่จะตีความการบรรเลงในบรรยากาศของแจ๊สในแง่มุมของแต่ละคน

3. การนำเสนอข้อมูล (Data Presentation)

นำเสนอข้อมูลในประเด็นการแสดงดนตรี (Performance Issues) ที่แสดงให้เห็นตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการการฝึกซ้อม (Rehearsal Issues) ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการแสดงสด (Live Performance Issues) และการบันทึกเสียง (Recording Performance Issues) ของวงดนตรี เดอะ พามาโล ทาวน

ผลการศึกษา (หรือ) ผลการวิจัย

1. ประเด็นการวิเคราะห์ทางทฤษฎีดนตรี (Theoretical Analysis)

ผู้วิจัยนำบทเพลง “น้อยใจยา” และ “เสเลเมา” มาเรียบเรียงให้เรียงร้อยต่อเชื่อมกันในรูปแบบเพลงผสม (Medley) บรรเลงโดยวงดนตรีแจ๊ส สี่ชิ้น (Jazz Quartet) ได้แก่ อัลโตแซกโซโฟน เปียโน ดับเบิลเบส และกลองชุด ซึ่งผู้วิจัยประสงค์ที่จะใช้เครื่องดนตรีแจ๊สมาตรฐาน แต่บรรเลงด้วยสำเนียงดนตรีล้านนาผสมกับภาษาของดนตรีแจ๊ส ผลจากการศึกษาองค์ประกอบดนตรีล้านนาและองค์ประกอบดนตรีแจ๊สที่นำมาใช้ในงานวิจัยสร้างสรรค์ตามขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยสร้างแนวความคิดในการเรียบเรียงเสียงประสาน คัดเลือกแง่มุมทางดนตรีที่สามารถเชื่อมโยงเข้าหากัน โดยกำหนดโครงสร้างของเพลงแบ่งเป็นท่อนย่อย ดังนี้

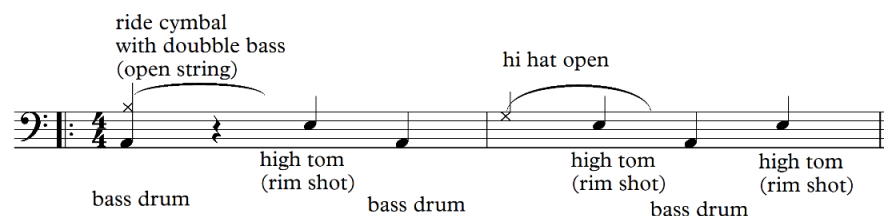
1.1 ท่อนเริ่มต้น (Introduction) เพลง “น้อยใจยา”

ท่อนเริ่มต้น (Introduction) เริ่มต้นจากจังหวะกลอง “ตึงนง” เพื่อรำลึกถึงอดีตอันงดงามของล้านนา ก่อนที่จะเข้าสู่ ท่อนทำนองหลัก เพลง “น้อยใจยา” ที่มีท่วงทำนองเนิบช้า ผู้วิจัยได้นำรูปแบบกระสวนจังหวะจากการบรรเลงของวงกลอง “ตึงนง” เฉพาะเสียงที่สำคัญ มาดัดแปลงสำหรับการบรรเลงด้วยกลองชุดและดับเบิลเบส โดยใช้กลองเบส (Bass drum) แทนเสียงกลองแอว ใช้เทคนิคตีบริเวณขอบกลองทอมไบเล็ก (High tom- rim shot) เพื่อแทนเสียงตะหลดปด ใช้ไม้ฉวม (Mallet) ตีฉาบใหญ่ (Ride Cymbal) บริเวณส่วนโค้งกลางไบฉาบหรือที่เรียกว่าส่วน Bell ใช้ไม้ฉวม (Mallet) ตีฉาบประกบคู่แบบเปิดห่างกัน (Hi hat open) แทนเสียงสว่าหรือฉาบใหญ่ของดนตรีล้านนา และใช้เสียงตีดับเบิลเบสสายเปล่าเสียงต่ำ โน้ต อี (Double bass ,low E open string) แทนเสียงฆ้องอ้อย

กระสวนจังหวะวงกลองตึงนงเฉพาะเสียงที่สำคัญ

กระสวนจังหวะกลองชุดในรูปแบบกลองตึงนง

ภาพที่ 1 ท่อนเริ่มต้น (Introduction) เพลง “น้อยใจยา” - เปรียบเทียบระหว่างกระสวนจังหวะกลองตึงนง เฉพาะเสียงที่สำคัญกับกระสวนจังหวะกลองชุดในรูปแบบกลองตึงนง

1.2 ท่อนทำนองหลัก และท่อนคาเดนซา (Cadenza) เพลง “น้อยใจยา”

จากการศึกษาทำนองเพลง “น้อยใจยา” ในอัลบั้ม “โพลีคของคำเมือง อมตะ” ที่ขับร้องโดย จรัส มโนเพชร และ สุนทรี เวชานนท์ นำมาวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของเพลง (Form) พบว่ามีรูปแบบในลักษณะเป็นท่อนคู่ชายหญิงร้องโต้ตอบ และแต่ละท่อนจะไม่มีทำนองที่ตายตัวที่เหมือนกันทุกโน้ต แต่เป็นลักษณะการแปรทำนอง (Variation) ตามคำร้องในบทละคร ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของเพลง (Form) และนำมาเปรียบเทียบทำนองท่อนต่อท่อนเพื่อหาทำนองหลักที่จะนำไปใช้การบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในงานสร้างสรรค์ครั้งนี้ และผู้วิจัยได้สร้างแนวทำนองหลักของเพลง “น้อยใจยา” ขึ้นมาใหม่เพื่อนำมาบรรเลงโดยอัลโตแซกโซโฟน พร้อมกับเพิ่มรายละเอียดทำนองที่มีแนวระดับประดา (Melodic Embellishment) ในรูปแบบที่อิงกับแนวทางการบรรเลงแบบประเพณี (Traditional Style) ของปี่ล้านนา

ท่อน คาเดนซา ในท่อนจบของเพลง “น้อยใจยา” จะใช้โน้ตตัวสุดท้ายของเพลง มาเป็นโน้ตเริ่มต้นเพื่อสร้างการขยายทำนองใหม่ในลักษณะคาเดนซา (Cadenza) เพื่อเชื่อมโยงเข้าสู่บทเพลง “เสเลเมา” โดยต้องการให้เปลี่ยนบรรยากาศของ บันไดเสียง เพนตาโทนิค ที่ครอบคลุมตั้งแต่ต้นเพลงให้เปลี่ยนไปยังกุญแจเสียงอื่น โดยใช้โมทีฟ (Motive) ที่ประกอบด้วยโน้ต 4 ตัวในรูปทรง (Shape) เดียวกัน นำมาพัฒนาแนวทำนองโดยใช้วิธีรูปแบบโมดเปลี่ยนระนาบ (Modal Planing) โน้ตสามตัวแรกกำหนดให้มีลักษณะขึ้นคู่ 4 (Fourth Interval) เหมือนกัน แต่โน้ตตัวที่ 4 ซึ่งเป็นโน้ตตัวสุดท้ายของโมทีฟจะเป็นโน้ตที่เปลี่ยนเรื่องราว ดังนี้

- โมทีฟ “C F D G” จบโน้ต G ลงบนคอร์ด G/B ซึ่งทำให้เปลี่ยนระนาบของกุญแจเสียงมาที่ G Major เป็นการย้ายจาก C Major ไปกุญแจเสียงที่ใกล้เคียง (Closely Related Key-Primary Keys) มีเสียงต่างเพิ่มขึ้น 1# ทำให้เกิดความสว่างขึ้น (Bright)

- โมทีฟ “C F D A” จบโน้ต A ลงบนคอร์ด D/F# ซึ่งทำให้เปลี่ยนระนาบของกุญแจเสียงมาที่ D Major เป็นการย้ายจาก C Major ไปกุญแจเสียงที่ใกล้เคียง (Closely Related Key-Tertiary Keys from Modal Mixture) มีเสียงต่างเพิ่มขึ้น 2# ทำให้เกิดความสว่างมากยิ่งขึ้น (Brighter)

- โมทีฟ “C F D B” จบโน้ต B ลงบนคอร์ด B/D# ซึ่งทำให้เปลี่ยนระนาบของกุญแจเสียงมาที่ B Major เป็นการย้ายจาก C Major ไปกุญแจเสียงที่ไกลออกไป (Remoted Key) มีเสียงต่างเพิ่มขึ้น 5# ทำให้เกิดความสว่างขึ้นมากที่สุด (Brightest)

- ลากเสียงยาวโน้ต B ลงบนคอร์ด Dm7 ซึ่งทำให้เปลี่ยนระนาบของกุญแจเสียงมาที่ D Minor (D Dorian) เป็นการย้ายกลับมาที่กุญแจเสียงเดิม มีเสียงต่างเพิ่มขึ้น 0b แต่เป็นโมดขึ้นที่ 2 คือ D Dorian ทำให้เกิดความมืดลง (Dark)

- ลากเสียงยาวโน้ต B ลงบนคอร์ด F/E ซึ่งทำให้เปลี่ยนระนาบของกุญแจเสียงมาที่ E Minor (E Phrygian) เป็นการย้ายกลับมาที่กุญแจเสียงเดิม มีเสียงต่างเพิ่มขึ้น 0b แต่เป็นโมดขึ้นที่ 3 คือ E Phrygian ทำให้เกิดความมืดหม่นมากกว่าเดิม (Darker)

(sax)

5

9

13 piano play response

17

21 rit.

CADENZA

24 /E /A /G G/B (adlib) /E /A /G D/F# (adlib)

28 /E /A /G B/D# (adlib) Dm6 // F/E //

ภาพที่ 2 ท่อนทำนองหลัก และท่อนคาเดนซา (Cadenza) เพลง “น้อยใจยา”

1.3 ท่อนเริ่มต้น (Introduction) เพลง “เสเลเมา”

ท่อนเริ่มต้น (Introduction) เริ่มต้นจากดับเบิลเบสและกลองสแนร์ ที่เป็นตัวแทนความเป็นเครื่องจักร ความเป็นเมืองยุคใหม่ที่ทันสมัยและมีจังหวะเร็วสนุกสนาน เพื่อนำสู่ท่อนทำนองหลัก เพลง “เสเลเมา” ที่มีท่วงทำนองรื่นเริง ดับเบิลเบสบรรเลงโน้ตตัวเดียวในลักษณะ Ostinato เป็นกระสวนจังหวะที่มีลักษณะดนตรีลาติน (1 2+ 4) ตามด้วยกลองสแนร์บรรเลงด้วยไม้แช่ (Brush) เปรียบเสมือนเป็นสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนความเป็นเครื่องจักร ความเป็นเมืองยุคใหม่ที่ทันสมัย

INTRO

Bass

Drums with Brush

ภาพที่ 3 ท่อนเริ่มต้น (Introduction) เพลง “เสเลเมา”

1.4 ท่อนทำนองหลัก เพลง “เสเลเมา”

จากการศึกษาทำนองเพลง "เสเลเมา" ในอัลบั้ม “โพลีคของคำเมือง อมตะ” ที่ขับร้องโดย จรัล มโนเพชร และ สุนทรีย์ เวชานนท์ นำมาวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของเพลง (Form) พบว่ามีรูปแบบในลักษณะเป็นท่อนคู่ชายหญิงร้องโต้ตอบ และแต่ละท่อนจะไม่มีทำนองที่ตายตัวที่เหมือนกันทุกโน้ต แต่เป็นลักษณะการแปรทำนอง (Variation) ตามคำร้อง ผู้วิจัยจึงต้องศึกษาวิเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของเพลง (Form) และนำมาเปรียบเทียบทำนองท่อนต่อท่อนเพื่อหาทำนองหลักที่จะนำไปใช้การบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในงานสร้างสรรค์ครั้งนี้

ทำนองหลักของเพลง "เสเลเมา" ผู้วิจัยมีแนวคิดที่ผสมผสานความเป็นดนตรีแจ๊ส เปรียบเสมือนตัวแทนของวัฒนธรรมตะวันตกที่แผ่อิทธิพลเข้ามาในล้านนา โดยจะบรรเลงทำนองที่เรียบง่าย ไม่มีการประดับประดาใดๆ และมีการตัดแปลงทำนองเดิมในประโยคสุดท้ายก่อนเข้าท่อน “มงแซะ” สร้างความแตกต่างออกไปจากท่อน “น้อยใจยา”

แนวคิดการเรียบเรียงเสียงประสานใช้รูปแบบโมดอลแจ๊ส (Modal Jazz) ซึ่งทำนองหลักของเพลง "เสเลเมา" เป็นบันไดเสียง A Minor Pentatonic ตลอดทั้งเพลง แต่เสียงประสานจะเป็นคอร์ดที่มาจากบันไดเสียงอื่นที่รองรับโน้ตในทำนองหลัก เพื่อสร้างเทคนิครูปแบบโมดเปลี่ยนระนาบ (Modal Planing) ดังนี้

- ห้องที่ 1-4 ทำนองหลักเป็นบันไดเสียง A Minor Pentatonic อยู่บนคอร์ด Am11 เช่นเดียวกันกับกุญแจเสียงต้นกำเนิด (Parent Key)

- ห้องที่ 5-8 ทำนองหลักเป็นบันไดเสียง A Minor Pentatonic หรือ C Major Pentatonic อยู่บนคอร์ด F ทำให้เกิดเป็นการใช้เพนตาโทนิคซ้อนทับ (Pentatonic Superimposition) จากโน้ตขั้นคู่ 5 ของ F Major

- ห้องที่ 9-12 ทำนองหลักเป็นบันไดเสียง A Minor Pentatonic อยู่บนคอร์ด Dm7 ทำให้เกิดเป็นการใช้เพนตาโทนิคซ้อนทับ (Pentatonic Superimposition) จากโน้ตขั้นคู่ 5 ของ D Minor

- ห้องที่ 13-16 ทำนองหลักเป็นบันไดเสียง A Minor Pentatonic หรือ C Major Pentatonic อยู่บนคอร์ด Bb ทำให้เกิดเป็นการใช้เพนตาโทนิคซ้อนทับ (Pentatonic Superimposition) จากโน้ตขั้นคู่ 2 ของ Bb Major

The image shows a musical score for the main theme of "Saelema". It consists of six staves of music in treble clef, 4/4 time. The first staff is marked with a box 'A' and the chord 'A-11'. The second staff is marked with '5' and the chord 'F'. The third staff is marked with '9' and the chord 'D-7'. The fourth staff is marked with '13', 'Bb', and 'A-11'. The fifth staff is marked with a box 'B' and the dynamic 'f'. The sixth staff is marked with '21' and the dynamic 'p'. There are repeat signs and slurs throughout the score.

ภาพที่ 4 ท่อนทำนองหลักเพลง "เสเลเมา"

1.5 ท่อนต้นสด (Improvisation) โดย อัลโตแซกโซโฟน

รูปแบบโครงสร้างของทำนองหลัก (Form) ประกอบด้วยท่อนย่อย AB อัลโตแซกโซโฟน ทำหน้าที่บรรเลงทำนองหลัก ตามด้วยท่อนต้นสด (Improvisation) ที่ใช้การดำเนินคอร์ดของท่อนย่อย A เป็นกรอบโครงสร้างในการต้นสด ประกอบด้วย คอร์ด Am11, F, Dm7, Bb อย่างละ 4 ห้อง รอบสุดท้ายของการต้นสดจบลงที่ท่อน B ที่เป็นท่อนทำนอง “ม่ง แซะ ม่งแซะ แซะม่ง ตะลุ่มตุ้มม่ง”

The image shows a musical score for the Sax Solo section. It consists of five staves of music in treble clef, 4/4 time. The first staff is marked with a box 'Sax Solo' and the chord 'Am11'. The second staff is marked with '70' and the chord 'F'. The third staff is marked with '74' and the chord 'Dm7'. The fourth staff is marked with '78' and the chord 'Bb'. The fifth staff is marked with '82 after solo'. The score shows rhythmic patterns and melodic lines for the saxophone.

ภาพที่ 5 ท่อนต้นสด (Improvisation) โดย อัลโตแซกโซโฟน

1.6 ท่อนต้นสดอิสระ (Free Improvisation) โดย เปียโน และอัลโตแซกโซโฟน

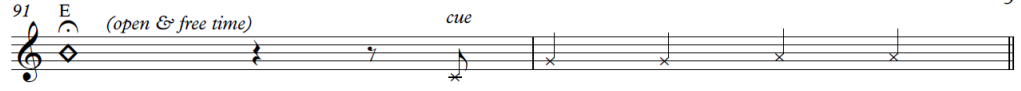
เปียโนจะบรรเลงนำเข้าสู่ท่อนต้นสดอิสระ (Free Improvisation) ที่ไม่กำหนดกรอบโครงสร้างการดำเนินคอร์ด แต่ใช้เสียงประสานในรูปแบบโมดอลแจ๊ส (Modal Jazz) ตามด้วยการต้นสดของอัลโตแซกโซโฟน ที่พัฒนาการบรรเลงเป็นรูปแบบของดนตรี Free Jazz เพื่อแสดงให้เห็นความขัดแย้งของสังคมยุคใหม่กับยุคเก่าที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิตของผู้คนในเชียงใหม่ โดยใช้เทคนิควิธี รูปแบบทางเดินโน้ต (Modal Progressions) มาเป็นองค์ประกอบหลัก เริ่มต้นจากเปียโนบรรเลงคิตปฏิกิริยา ในลักษณะ Rubato จนให้สัญญาณ (Till cue) และตั้งจังหวะ (Tempo) ในรูปแบบ Medium Swing เพื่อเชื้อเชิญให้กลองชุดและดับเบิลเบสเข้ามาพร้อมประสมวง 3 ชิ้น (Piano Trio) แล้วเริ่มใช้เทคนิควิธี รูปแบบทางเดินโน้ต (Modal Progressions) มาเป็นองค์ประกอบหลัก แทนที่จะเป็นการต้นสด อยู่บนคอร์ด A minor เพื่อเปลี่ยนสีของดนตรีให้มีความมืดและสว่างสลับกัน โดย “ท่อนต้นอิสระโดยเปียโน” ทางเดินโน้ตเป็นดังนี้ คอร์ด Am7 (บรรเลงในลักษณะ Broken Time) คอร์ด Am7 (บรรเลงในลักษณะ Swing in 4) E Phrygian C Phrygian F Phrygian A Phrygian และจบที่ คอร์ด C#m7 จากนั้น อัลโตแซกโซโฟนจะเข้ามารับช่วงต่อ ใน “ท่อนต้นอิสระโดยแซกโซโฟน” ทางเดินโน้ตเป็นดังนี้ คอร์ด Am7 E Phrygian C Phrygian คอร์ด F7 และจบที่คอร์ด Am7 จนให้สัญญาณ (Till cue) เพื่อเข้าสู่ท่อนจบ (Coda)

1.7 ท่อนจบ (Coda)

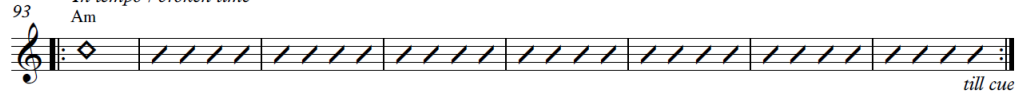
ท่อนจบ (Coda) จบด้วยการนำทำนองโมทีฟ (Motive) ที่ประกอบด้วยโน้ต 4 ตัว จากท่อนคาเดนซา (Cadenza) ของเพลง “น้อยใจยา” กลับมาอีกครั้ง โดยมีจังหวะกลอง “ตึงนง” จากท่อนเริ่มต้นที่เป็นเสมือนตัวแทนของจิตวิญญาณของความเป็นล้านนา ที่ยังคงหลงเหลืออยู่ เล่นจนกระทั่งจบเพลง แต่จะไม่มีทำนองเพลง “น้อยใจยา” ที่เป็นตัวแทนของอดีตแล้ว

Piano Solo 3

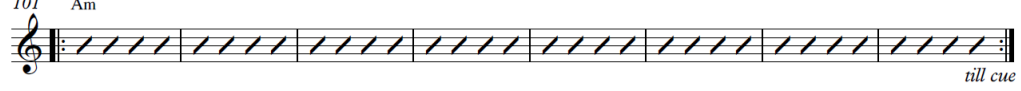
91 *E* (open & free time) *cue*

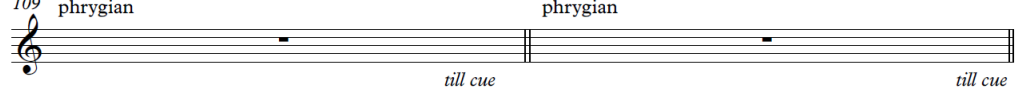
93 *In tempo / broken time*
Am

101 *Medium swing in 4*
Am

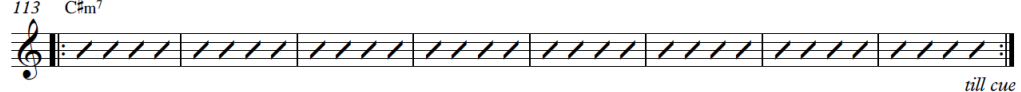
109 *E phrygian* *C phrygian*

111 *F phrygian* *A phrygian*

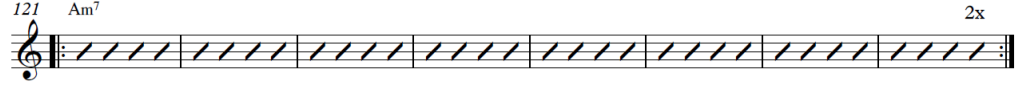

113 *C#m7*

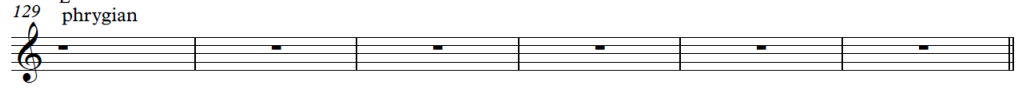

Sax Solo

121 *Am7* 2x

129 *E phrygian*

135 *C phrygian*

141 *F phrygian*

149 *Am7* *rit.* *till cue*

Drums and Bass play "Noi Chaiya" intro patterns till fade

ภาพที่ 6 ท่อนต้นสตออิสระ (Free Improvisation) โดย เปียโน และอัลโตแซกโซโฟน

2. ประเด็นการแสดงดนตรี (Performance Issues)

จากการศึกษากระบวนการในการแสดงดนตรี (Performance Issues) ตั้งแต่การฝึกซ้อมวง การแสดงสด การบันทึกเสียง และเทคนิคการบรรเลงคีตปฏิภาณของอัลโตแซกโซโฟนของผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

2.1 ประเด็นเกี่ยวกับการฝึกซ้อมวงและการแสดงสด

กระบวนการการซ้อมของวงเดอะ พาเมโล ทาวน์ ในบทเพลง “น้อยใจยา/เสเลเมา” ไม่ใช่เพียงการซ้อมตามโน้ตที่แต่ละคนได้รับตามที่ผู้วิจัยกำหนดแนวความคิดในการเรียบเรียงดนตรี แต่สมาชิกทุกคน ได้แก่ กฤษดิ์ บูรณวิทย์วุฒิ (ผู้วิจัย) – อัลโตแซกโซโฟน ดริน พันธุ์โกมล – เปียโน นพดล ภิธราดล – ดับเบิลเบส และคม วงษ์สวัสดิ์ – กลองชุด ล้วนมีบทบาทสำคัญยิ่งในการสร้างสรรค์การเรียบเรียงดนตรี เนื่องจากผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคการเรียบเรียงเสียงประสานที่เปิดโอกาสให้นักดนตรีในวงเดอะ พาเมโล ทาวน์ มีอิสระที่จะตีความการบรรเลงในบรรยากาศของแจ๊สในแง่มุมของแต่ละคน ดังนั้น ผลลัพธ์ในระหว่างการซ้อม ระหว่างการแสดงสดในหลายครั้ง รวมทั้งระหว่างการบันทึกเสียง จึงมีการทดลอง ปรับปรุง พัฒนา และนำไปสู่การเกิดความคิดใหม่ในการบรรเลงของวงเสมอ

2.2 ประเด็นเกี่ยวกับการบันทึกเสียง

ขั้นตอนการวางแผนด้านเทคนิคการบันทึกเสียงที่เป็นการบันทึกเสียงพร้อมกันทั้งวงเนื่องจากลักษณะการบรรเลงของวงต้องมีการสื่อสารภายในวงตลอดเวลา ซึ่งเป็นความท้าทายเนื่องจากมีโอกาสเกิดความผิดพลาดได้สูง และในด้านการวางแผนด้านการบรรเลงของวง บทเพลง “น้อยใจยา/เสเลเมา” มีหลายท่อน แต่ละท่อนมีความยาวพอสมควร ดังนั้น ทางวงจึงตัดสินใจที่จะแบ่งการบันทึกเสียงเป็นช่วงๆที่มีการหยุดบรรเลงระหว่างท่อน ได้แก่ ช่วงที่ 1 เพลง “น้อยใจยา”: ท่อนบทนำ(Intro) ถึงท่อนคาเดนซา (Cadenza) ช่วงที่ 2 เพลง “เสเลเมา” : ท่อนบทนำ(Intro) ถึงท่อนต้นสด (Improvisation) ของ อัลโต แซกโซโฟน ช่วงที่ 3 ท่อนต้นสดอิสระ (Free Improvisation)เดี่ยวเปียโนแบบ Rubato และช่วงที่ 4 ท่อนต้นสดอิสระ (Free Improvisation) ต่อเนื่องโดยเปียโนเริ่มต้นต้นสดอิสระ และต่อเนื่องไปยัง อัลโตแซกโซโฟน ต้นสดอิสระ จนจบเพลง ทั้งนี้ ช่วงที่ 1 ถึง 3 มีการบันทึกเสียงเพื่อนำไปเลือกกรอบที่ดีที่สุด ประมาณช่วงละ 3 รอบ (Alternate Take) ยกเว้นเฉพาะช่วงที่ 4 ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายตอนจบ ทางวงบันทึกเสียงรอบเดียว

2.3 ประเด็นเกี่ยวกับเทคนิคการบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในลักษณะต้นสดของผู้วิจัย

ในด้านเทคนิคการบรรเลงอัลโตแซกโซโฟนในลักษณะต้นสดของผู้วิจัย ในการบันทึกเสียงเพลง “น้อยใจยา” ผู้วิจัยจินตนาการถึงเสียงบีแบที่บรรเลงร่วมกับวงกลองตั้งนั่งโดยใช้วิธีการเป่าเน้นเสียง (Articulation) แบบกระแทกหัวเสียง (Attack) และเล่นโน้ตเสียงยาวต่อเนื่อง (Tenuto) ในขณะที่เดียวกันการแปรทำนองและลีลาการตกแต่งทำนองดัดแปลงจากวิธีการบรรเลงของปีจุม และใช้วิธีรูปแบบโหมดเปลี่ยนระนาบ (Modal Planing) ของกุญแจเสียงที่เปลี่ยนย้ายไป ส่วนในเพลง “เสเลเมา” ท่อนต้นสด (Improvisation) แบบมีโครงสร้างทางเดินคอร์ด ผู้วิจัยใช้ภาษาสำนวนของบีบอป (Bebop) แทนที่จะเป็นการนำโมดมาโซโลอย่างเดี่ยว และในท่อนต้นสดอิสระ (Free Improvisation) โดย อัลโตแซกโซโฟน บรรเลงต่อจากการเดี่ยวเปียโน ผู้วิจัยใช้เทคนิคเพนตาโทนิคซ้อนทับ (Pentatonic Superimposition) ที่นิยมใช้ในการบรรเลงต้นสดของนักดนตรีแจ๊ส อาทิ จอห์น โคลเทรน (John Coltrane) วูดดี ชอร์ (Woody Shaw) โจ เฮนเดอร์สัน (Joe Henderson) เป็นต้น และนำวิธีการพัฒนาแนวทำนอง (Motivic Development) ในวิธีคิดของนักดนตรีแจ๊ส แต่ศัพท์สำนวน

ใช้ลีลาผสมผสานความเป็นดนตรีล้านนา ผสมกับดนตรีแจ๊ส และช่วงท้ายของการด้นอิสระ มีการใช้เทคนิคการเลื่อนออกด้านข้าง (Side Slipping) ที่เป็นการเล่นโน้ตนอกกุญแจเสียงเพื่อให้สร้างความตึงเครียด (Tension) ก่อนที่จะสร้างความรู้สึกผ่อนคลาย (Release) ด้วยเสียงที่กลมกลืน (Consonance) เมื่อกลับมาเล่นโน้ตที่อยู่ในคอร์ด A Minor อันเป็นกุญแจเสียงหลักของเพลง

2.4 การเผยแพร่ผลงานการแสดงดนตรี

ผู้วิจัยได้บรรเลงแซกโซโฟนร่วมกับวง The Pomelo Town ในเพลง "น้อยใจยา/เสเลเมา" ในงานเทศกาลดนตรีระดับชาติและระดับนานาชาติทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

1. แสดงในงานเทศกาลดนตรี Corfu Festival - Ionian Concert 09, Loggos Cultural venue, Paxos (19 มิถุนายน 2552) และ Ionian Academy (22 มิถุนายน 2552) ณ เมืองคอร์ฟู ประเทศกรีซ
2. แสดงในงาน The World Saxophone Congress XV ณ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม ประเทศไทย (7-12 กรกฎาคม 2552)
3. แสดงในงานเทศกาลดนตรีแจ๊สเพื่อการเรียนรู้ (Thailand International Jazz Conference 2010) ณ วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล (วันที่ 31 มกราคม 2553) โดยในการแสดงครั้งนี้ วง The Pomelo Town ได้เพิ่มนักดนตรีกลุ่มเครื่องเป่า ได้แก่ สฤษฏ์ ต้นเป็นสุข ตำแหน่ง ทรัมเป็ต และ ธนพงศ์ ไชยบุรุษ ตำแหน่ง ทรอมโบน
4. แสดงในงานเทศกาลดนตรีแจ๊ส Jazz Up Bangkok Festival ณ หอศิลป์วัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร (1-3 ตุลาคม 2553)
5. แสดงในงานเทศกาลดนตรีแจ๊ส Chiangmai Jazz Festival #1 ณ ลาน Think Park จังหวัดเชียงใหม่ (5 กุมภาพันธ์ 2011/2554)
6. บันทึกเสียงซีดีเพื่อเผยแพร่และจัดจำหน่าย ในชื่ออัลบั้ม " The Pomelo Town: Passage to the Origin" โดยวิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นผู้ผลิตและจัดจำหน่าย บันทึกเสียงใน เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2554 และออกเผยแพร่ พ.ศ. 2555 (Taosuntornpojanakij & Traditional, 2012)

อภิปรายผล (หรือ)สรุปผล

งานวิจัยสร้างสรรค์ชิ้นนี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความเข้าใจกระบวนการการสร้างสรรคในลักษณะการผสมผสานทางดนตรีข้ามวัฒนธรรม (Cross Over) มากยิ่งขึ้น และเห็นความสำคัญของการศึกษาองค์ประกอบของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมแตกต่างกัน เพื่อหาแง่มุมที่สามารถเชื่อมโยงเข้าหากัน และสร้างแนวความคิดที่ชัดเจนก่อนนำมาผสมผสานกันให้เกิดความพอดีและงดงามตามรสนิยมและแนวทางการสร้างสรรค์ของแต่ละคน ผลลัพธ์ที่ได้ ทำให้เกิดงานสร้างสรรค์ที่แปลกใหม่ในวงการดนตรีแจ๊สของไทยที่มีการผสมผสานองค์ประกอบดนตรีล้านนากับองค์ประกอบดนตรีแจ๊สในรูปแบบเฉพาะของวงดนตรี เดอะ พาเมโล ทาวน์ และได้รับการยอมรับอย่างดียิ่งในการแสดงทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

- Bergonzi J. (1994). Inside Improvisation Series Vol.2: Pentatonics. Rottenburg N.: Advance Music.
Poly – Pentatonics, Chapter13
- Boling, Mark. E. (1993). The Jazz Theory Workbook: Basic Harmonic Skills and Theory. Rottenburg N., Germany: Advance Music.
- Boonraksadejthana, K. (2014). “kān plīanplāēng khōng phlēng phūnmūāng lānā sū phlēng fōk soṅg khammūāng : koṛanī sukṣā c̄charan manōphēt”[Musical changes from Lanna Folksongs to Folksong Kham Mueang with a special reference to Charan Manophet’s works]. Master of Music Program in Music Research and Development. Graduate School, Silpakorn University.
- กรนัท บุญรักษาเดชธนา. (2557). การเปลี่ยนแปลงของเพลงพื้นเมืองล้านนาสู่เพลงโฟล์คของคำเมือง: กรณีศึกษา จรัล มโนเพ็ชร. วิทยานิพนธ์ดุริยางคศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคีตวิจัย และพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Central Library, Ramkhamhaeng University. Lanna Artist "Charan Manophet". Retrieved December 12, 2016 from <http://www.lib.ru.ac.th/journal/chalun.html>
- สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (12 ธันวาคม 2559). ศิลปินล้านนา "จรัล มโนเพ็ชร" สืบค้นจาก <http://www.lib.ru.ac.th/journal/chalun.html>
- Levine, M. (1995). The Jazz Theory Book. CA: Sher Music.
- Lewis T.D. (2001). Playing Outside: Excursions from the Tonality in Jazz Improvisation Volume II of III. City University, London Department of Music.
- Ligon, B. (1999). Comprehensive Technique for Jazz Musicians. Milwaukee, WI: Houston.
- Ligon, B. (2001). Jazz Theory Resources: Volume 2. Milwaukee, WI: Houston.
- Manmalai, R. (1993). “klōng luāng lānā : khwāmsamphan rawāng withī chīwit læ chāttiphan”[Ethnomusicology of Klong-Luang-Lanna]. Master of Arts Thesis Cultural Studies College Mahidol University.
- รณชิต แม้นมาลัย. (2536). กลองหลวงล้านนา: ความสัมพันธ์ระหว่างวิถีชีวิตและชาติพันธุ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Mazzola, G.; Cherlin, P. B. (2009) Flow, Gesture, and Spaces in Free Jazz, Towards a Theory of Collaboration. XIII, Berlin: Springer.

Nimmanahaeminda, P. (1974). “chāk ‘upparakōṅ ruāng mādam battōēflai khōṅg puchachinī thung lakhōṅ sō lānna ruāng noṅchāiyā . laksana wannakam phāk nūā” [From Puccini’s opera “Madame Butterfly” to Lanna traditional opera]. Publishers Association of Social Sciences of Thailand. Bangkok: Krung Siam Printing.

ประคอง นิมมานเหมินท์. (2517). จากอุปรากรเรื่องมาตามบัตเตอร์ฟลายของปูซซินีถึงละครซอล้านนา เรื่อ ง น้อยใจยา. *ลักษณะวรรณกรรมภาคเหนือ: สำนักพิมพ์สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย* กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.

Office of Culture Chiang Mai, Ministry of Culture. Retrieved December 12, 2016 from

http://www.m-culture.go.th/chiangmai/ewt_news.php?nid=665&filename=indexอัลบั้ม

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเชียงใหม่ กระทรวงวัฒนธรรม. (12 ธันวาคม 2559). จรัล มโนเพ็ชร.สืบค้นจาก

http://www.m-culture.go.th/chiangmai/ewt_news.php?nid=665&filename=indexอัลบั้ม

Office of Performing Arts, Department of Fine Arts. Retrieved December 12, 2016 from

<http://www.finearts.go.th/performing/parameters/km/item/พ็อนเงี้ยว.html#>

สำนักการสังคีต กรมศิลปากร. (12 ธันวาคม 2559). พ็อนเงี้ยว.สืบค้นจาก <http://www.finearts.go.th/performing/parameters/km/item/พ็อนเงี้ยว.html#>

<http://www.finearts.go.th/performing/parameters/km/item/พ็อนเงี้ยว.html#>

Porter, Lewis. (1998). “A Love Supreme”-John Coltrane (1964). “Downbeat” magazine in February.

Somchandra, S.(2014). “chāk sō ngiēo thung selēmao khōṅg chāran manōphet : kāndōēnthāng læ kānphalit sam khōṅg sō lānna” [From "Saw Ngeaw" to “Selemao” of Charan Manophet: The journey and reproduction of Lanna traditional song]. *Saban-ngaa Journal.Faculty of Humanities and Social Sciences Chiang Mai Rajabhat University* 2 (2), 25-34.

สงกรานต์ สมจันทร์. (2557). จาก “ซอเงี้ยว”ถึง “เสเลมา”ของจรัล มโนเพ็ชร: การเดินทางและการผลิตซ้ำของ ซอล้านนา. *วารสารสถาบันฯ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่* 2(2),25-34.

Taosuntornpojanakij & Traditional. (2012). Noi Chaiya/Selemao [Recored by The Pomelo Town].

On Passage to the Origin [CD recording]. Nakhon Pathom: College of Music, Mahidol University.

Thammathi, S. (2007). “nātduriyā kān lānna” [Lanna Music and Dance]. Chiang Mai: The Center for the Promotion of Arts and Culture. Chiang Mai University.

สนั่น ธรรมธิ. (2550). *นาฏดุริยาการล้านนา*. เชียงใหม่: สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.